

mende Ejendøm, de kan ikke beholde denne Begunstigelse i det Øjeblik, de afhænder Ejendommen. Derfor synes jeg ikke, Risikoen er saa stor, og vil altsaa anbefale, at vi enes om denne Affattelse, fordi det er en Betingelse for, at vi overhovedet skal kunne bruge denne Lovgivning, at anerkende Nødvendigheden af at laane de Mennesker, der skal opføre disse Bygninger, de $\frac{9}{10}$ af den dertil nødvendige Kapital. Derfor vil jeg fraraade at følge det ærede Medlem fra Ribe i at enes om en fiks Sum til at begynde med, thi den vil altid være for ringe i Forhold til, hvad vedkommende trænger til. Skal den være tilstrækkelig stor, er vi inde paa den samme finansielle Følge som efter nærværende Forslag.

Med disse Ord vil jeg indtrængende anbefale Forslaget i den Form, det nu vil faa, og ud fra den Forudsætning, at Paragraffen skal forstaas saaledes, at Finansudvalgene og Landbrugsministeren om 10 Aar skal kunne forlange en noget højere Renteydelse.

Asger Karstensen: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti anførte i sine Udtalelser før, at han var glad ved en Bestemmelse som denne ud fra den Betragtning, at den lettede de vedkommende Bruges Kaar saaledes, at de Byrder, der paahvilede de vedkommende ved Opførelsen eller Indkøbet af Bygningerne, blev saa smaa som muligt. Jeg er ganske enig med ham i Tendensen, at det gælder at lette saa meget som muligt her, og jeg opfatter Udvalgets Bestræbelser i det Ændringsforslag, der her foreligger, som et Udtryk for at ville yde en saa rimelig Lempelse paa dette Punkt som muligt. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at det ærede Udvalg sandsynligvis under Hastværksarbejdet er kommet til at stille et Ændringsforslag her, som i sine Konsekvenser kan være endog særdeles farligt, et Ændringsforslag, der gaar ud paa rent ud at tilbyde hver enkelt, som faar Jord ifølge dette Lovforslag, et forlods Afslag paa 12 000 Kr., det vil sige en ren Foræring paa 12 000 Kr. Et Forslag af denne Natur mener jeg i mange Henseender er et overmaade farligt Forslag, idet dets Konsekvenser kan blive højst ubehagelige. Jeg tænker her ogsaa paa den privilegerede Stilling, man herved kommer til at give et vist Mindretal af dem, som ønsker at faa Jord, medens mange andre ikke vil kunne faa Jord netop paa Grund af en

Bestemmelse som denne, idet Statens Midler jo har deres Begrænsning. Der vil altsaa ved denne Bestemmelse blive en ny privilegeret Klasse, som økonomisk faar ganske andre Vilkaar end samtlige andre Jordbrugere her i Landet. Jeg vil derfor meget henstille, at man mellem anden og tredje Behandling her overvejer en anden Redaktion, idet man dog følger Udvalget i dets Tankegang, at lempe Forholdene saa meget som muligt for dem, der tager Jord. Hvis man ikke er i Stand til at finde en anden Form herved, vil jeg for mit Vedkommende ved min Afstemning tage en saadan Reservation overfor dette Forslag, at det vil kunne blive overvejet i Landstinget, og at man muligvis deroppe kan finde denne anden Redaktion, som Tiden maaske vil hindre os i at fremskaffe herved.

Jeg har ikke villet tilbageholde disse Betragtninger, fordi det forekommer mig, at en Hastværkspræstation som dette Arbejde her i Dag berettiger alle Partiernes Medlemmer til overfor deres respektive Udvalgsmedlemmer at indtage et afventende Standpunkt, idet man ønsker dette Lovforslag en grundig Overvejelse, som maaske kan finde Sted her i Dag, men som ellers maa udsættes til Behandlingen i Landstinget.

N. Frederiksen: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) mente, at det var Hastværksarbejde at vedtage det Ændringsforslag, her foreligger. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det er netop det, Forhandlingerne har drejet sig om, saa længe Sagen har været til Behandling: skal man gøre Laanene tilstrækkelig store, til at Loven kan bruges, eller skal man sætte en fiks Sum for Laanene, saa de bliver utilstrækkelige? Thi hvis man vil gaa ind paa det første Princip, maa man ogsaa tage Konsekvenserne deraf og give Laan, som er tilstrækkelige. Jeg kan ikke se rettere, end at det vil være ganske nødvendigt, og jeg kan heller ikke se nogen som helst Logik i dette, at det konservative Partis Ordfører fremholder her, at Lovforslaget er af en saadan Art, at det slet ikke kan bruges af de mindst bemidlede, medens samtidig andre Medlemmer af Partiet fremfører store Betænkeligheder ved at give saa store Laan, som er nødvendige for, at Ikke-Velhavere overhovedet skal kunne gøre Brug af Loven. Et af to maa man dog gøre. Jeg synes, der er en stor Inkonsekvens i de Anskuelser, der her